

استراحت و اعتماد: دستورات 4 و 5

خروج 8:20-12

مقدمه

امروز ما به سؤال 10 از تعلیمات شهر جدید نگاه می‌کنیم.
من سؤال را می‌خوانم و سپس پاسخ را با هم می‌خوانیم.

سوال 10: خداوند در فرمان چهارم و پنجم چه می‌خواهد؟

چهارم، اینکه در روز سبت وقت خود را به عبادت عمومی و خصوصی خدا می‌گذرانیم، از مشاغل معمولی استراحت می‌کنیم، به خداوند و دیگران خدمت می‌کنیم، و بنابراین سبت ابدی را پیش بینی می‌کنیم.

پنجم، اینکه ما پدر و مادر خود را دوست داشته و به آنها احترام می‌گذاریم و تسلیم انضباط و هدایت الهی آنها هستیم.

بیایید به خواندن کتاب مقدس امروز نگاه کنیم.

من دستورات چهار و پنج را از خروج 12-20:8 خواهم خواند.

۸ «به خاطر داشته باشید که روز سبت را با مقدس نگه داشتن آن نگه دارید.

۹ شش روز در هفته برای کار معمولی خود فرصت دارید،

۱۰ اما روز هفتم، روز سبت است که به خداوند خدای شما اختصاص داده شده است. در آن روز هیچ کس در خانواده شما نمی‌تواند کاری انجام دهد.

این شامل شما، پسران و دخترانتان، خدمتکاران زن و مرد شما، دام‌های شما و هر خارجی که در میان شما زندگی می‌کند، می‌شود.

۱۱ زیرا خداوند در شش روز آسمانها و زمین و دریا و هر آنچه را در آنهاست آفرید. اما در روز هفتم استراحت کرد. به همین دلیل است که خداوند

روز سبت را برکت داد و آن را مقدس دانست.

۱۲ به پدر و مادر خود احترام بگذارید. آنگاه در زمینی که بیهوشه خدایت به تو می‌دهد، زندگی طولانی و کامل خواهی داشت.»

با هم اشعیا باب ۴۰ آیه ۸ را می خوانیم:

”چمن ها پژمرده می شوند ، گل ها کمرنگ می شوند ، اما کلام خدای ما تا ابد پابرجا خواهد ماند.”

بیا با هم دعا کنیم

پدر، لطفاً روح القدس را بفرست تا در حین موعظه به من حکمت و حقیقت بدهد. لطفاً قلب و ذهن ما را به روی حقیقت خود باز کنی تا بتوانیم شما را در هر کاری که انجام می دهیم تجلیل کنیم. ما این را به نام خداوند ما عیسی می خواهیم.

آمین

همانطور که می دانید، خداوند به ما 10 فرمان داده است تا به ما بیاموزد چگونه با زندگی خود به او احترام بگذاریم. به نظر شما هیچکدام از آنها اختیاری هستند؟ البته که نه. اما من فکر می کنم گاهی اوقات ما فرمان چهارم را به اندازه کافی جدی نمی گیریم. اما ما باید. در زبان اصلی، «قتل مکن» و «دزدی نکن» تنها دو کلمه عبری هستند. فرمان چهارم در مورد سبت با 55 کلمه توضیح داده شده است. این بیش از هر فرمان دیگری است.

«قتل نکن» البته نیاز به توضیح زیادی ندارد. این یک ایده ساده است. اما من فکر می کنم جالب است که خدا واقعاً وقت خود را برای توضیح دلایل سبت صرف کرد.

سبت برای مسیحیان اختیاری نیست، حتی اگر برخی از مردم امروز آن را جدی نگیرند. خروج 31:16 می گوید: «16 قوم اسرائیل سبت را نگه می دارند و سبت را در تمام نسل های خود به عنوان یک عهد برای همیشه نگاه خواهند داشت.

17 بین من و بنی اسرائیل نشانه ای تا ابد است که خداوند در شش روز آسمان و زمین را آفرید و در روز هفتم آرام گرفت و شاداب شد.»

آیا شما آن را شنیدید؟

خدا می گوید که سبت برای همیشه در زمان وجود دارد. او همچنین گفت که بنیان سبت به زمان باز می گردد، به همان آغاز خلقت. خود خداوند پس از کار خلقت آرام گرفت. چرا خدا استراحت کند؟ نه به این دلیل که خسته بود، بلکه به دو دلیل:

1. کار خدا کامل بود - هر روز پس از اینکه او چیزهایی را به وجود آورد، خداوند اعلام کرد: ”خوب است.“ او چیزی را ناتمام نگذاشت، و همه چیزهایی که خلق کرد بسیار خوب بود. بقیه خدا تکمیل و کمال کار او را جشن گرفتند.

2. دلیل دوم استراحت خدا این بود که الگویی از زندگی برای همه خلقت ایجاد کند.

ایده استراحت شنبه در واقع در آفرینش پخته شده است. خروج 23:10 می گوید: ”به مدت شش سال زمین خود را بکارید و محصول آن را جمع آوری کنید، اما سال هفتم زمین را استراحت دهید.“ زمین کشاورزی نیز نیاز به استراحت دارد. اگر سال به سال همان محصولات را بکارید، مواد مغذی خاک تمام می شود. خداوند نیاز به استراحت را در طراحی خود از زمین، حیوانات و مردم گنجانده. او انسان ها را به عنوان موجوداتی طراحی کرد که یک سوم هر روز را می خوابند.

خداوند در طراحی منظومه شمسی نیز استراحت کرد. نصف روز روی زمین تاریک است. قبل از لامپ، این امر مردم را مجبور به توقف کار کرد. آنها نمی توانستند در تاریکی کار کنند، بنابراین مجبور بودند در خانه باشند، بخوابند و استراحت کنند.

دوستان من، استراحت سبب در تار و پود تمام آفرینش تنیده شده است. اما ما بنا به دلایلی با استراحت مبارزه می‌کنیم. گاهی اوقات احساس می‌کنم از چیزهای موجود در لیست کارهایم غرق می‌شوم. احساس می‌کنم هر چقدر هم که کار می‌کنم، هرگز نمی‌توانم به عقب بقیتم.

آیا تا به حال چنین احساسی دارید؟

آیا تا به حال آرزو می‌کنید که بتوانید به ساحل بروید؟ انجام می‌دهم. با این حال، من به تعطیلات رفته‌ام و نتوانستم استراحت کنم. آیا برای شما اتفاق افتاده است؟ شما از تعطیلات به خانه می‌آیید و همان احساسی را دارید که هنگام رفتن داشتید. ساحل عالی است، اما شن و ماسه و اوقات فراغت آن اشتیاق شما را برای استراحت واقعی در اعماق قلبتان برآورده نمی‌کند. شما به آب زنده نیاز دارید نه آب نمک.

عیسی شما را می‌شناسد، بهتر از اینکه خودتان را بشناسید. و او شما را در جایی که هستید، با آنچه واقعاً نیاز دارید ملاقات می‌کند. 1600 سال پیش، سنت آگوستین، اسقف آفریقای کلیسا، چنین نوشت: «خدا همه اینها برای شماست: اگر گرسنه باشید برای شما نان است و اگر تشنه باشید برای شما آب است و اگر در تاریکی هستید برای شما نور است.»

فقط به برخی از دعوت‌های شخصی برای استراحت که عیسی به افراد مختلف داد گوش دهید. به جوان ثروتمندی که با مقام و قیافه خود برای رضایت خدا و اطرافیان تلاش می‌کرد. عیسی به او گفت: «از این همه بزرگ بینی، غرور و چسبیدن به دارایی‌های استراحت کن. آنها را رها کن تا بتوانی واقعاً استراحت کنی.»

به جذامی که مجبور شد از خانواده خود فرار کند، از جایی به جای دیگر سرگردان شود و از جمعیتی که از او می‌ترسیدند دوری کند. هرکس این جذامی را می‌دید با ترس فریاد می‌زد: نجس! عیسی به آن مرد گفت: «بیا و استراحت کن، شفا و پذیرش بیاب و در من برای جسم و روح آرام بگیر.»

برای یک زن سامری، با پیشینه مذهبی و قومیت متفاوت، یک یهودی حتی قرار نبود با او صحبت کند. عیسی به این زنی که روابط بسیار قطعی داشت، گفت: «این آب زنده را بگیر و بنوش. تنها چیزی را که می‌تواند تشنگی شما را به شکلی پایدار رفع کند، دریافت کنید. در من آرام بگیر.»

خطاب به فریسیان خودپسند، که فکر می‌کردند خدا آنها را دوست خواهد داشت زیرا 10 درصد از دانه‌های زیره خود را می‌شمرند تا بتوانند آنها را ده دهم. فریسیان نه تنها از قانون مکتوب خدا، بلکه از لایه‌هایی از قوانین و ممنوعیت‌های اضافی که برای قوم یهود ابداع کرده بودند، با دقت اطاعت کردند.

خداوند خطاب به مردانی که به دنبال تائید از سوی خداوند و ستایش دیگران هستند، می‌گوید: «آیا از این همه رعایت قوانین خسته نشده‌اید؟ از جعل کردنش خسته نشدی؟ شما در دل خود می‌دانید که قانون را کاملاً رعایت نمی‌کنید. حتی اگر زنا یا فیزیکی مرتکب نمی‌شوید، در ذهن خود این کار را انجام می‌دهید. شاید با لب‌های دروغ نمی‌گویید، اما در دلت درباره هموعت حرف‌های ناخوشایند و نادرست می‌گویید.» عیسی از آن فریسیان می‌پرسد: «آیا از حفظ نما خسته نشدید و وانمود کردید که یک حافظ قانون کامل هستید؟» «آیا حضری آن را رها کنی و استراحت کنی؟ تا در من آرام گیرد و در اطاعت من از قانون؟ زیرا من کاملاً از آن اطاعت کردم.» عیسی می‌گوید: «من همه این کارها را انجام داده‌ام - زیرا می‌دانم که شما هرگز نمی‌توانید.»

عیسی به هر کسی که بار شکست را احساس می‌کند می‌گوید: «من برای جبران گناه تو به مرگ قربانی رفتم. سپس من دوباره برخاستم تا شما امیدوار باشید، زیرا شما اعتبار تمام رعایت قانون من را دریافت می‌کنید! اکنون می‌توانید در من آرام بگیرید و بدانید که دیگر زیر بار و نفرین

قانون نیستید. در عوض می‌توانید از من پیروی کنید و در شادی و عشق از من اطاعت کنید.”

در مورد شما چطور؟ ماهیت شکستگی، بی‌قراری شما چیست؟ در حال حاضر کجا بیشتر آرزوی استراحت دارید؟ عیسی به شما می‌گوید: «بیباید نزد من، ای همه خسته‌ها و بارها، نزد من بیباید و من به شما آرامش خواهم داد.» (متی 11:28) استراحت واقعی چیزی است که باید دریافت کنید، نمی‌توانید آن را برای خود ایجاد کنید.

استراحت واقعی چیست؟

آیا وقتی کارمان تمام شد آن را پیدا می‌کنیم؟ نه، ما باید از کارهایمان استراحت کنیم، نه در کارهایمان. عبرانیان 4: 10-11 می‌گوید: “10 زیرا هر که به آرامش خدا وارد شده است از اعمال خود نیز آرام گرفته است، همانطور که خدا از او استراحت کرد. 11 پس بیباید برای ورود به آن استراحت تلاش کنیم.»

آرامش خدا در جمع کردن منابع یا شهرت یافتن نمی‌شود. در محبوبیت یا امنیت یافتن نمی‌شود. هرگز و هرگز آنقدر پول پس انداز نخواهید کرد یا به اندازه کافی برای استراحت واقعی به انجام نخواهید رسید. اولین قدم برای یافتن استراحت واقعی این است که ببپذیریم واقعاً همه ما چقدر عمیق، سرسخت و متکی به خود هستیم. ما عمیقاً متعهد هستیم که کارها را به تنهایی و به روش خودمان انجام دهیم. این بزرگترین مانع ما برای استراحت واقعی است. “هرگز تسلیم نشو!” فریاد دل ماست با این حال تسلیم شدن در برابر خالق و پادشاه ما اولین قدم برای استراحت واقعی است.

خدا به ما والدین داد تا به ما کمک کنند تا حکمت تسلیم شدن را بیاموزیم. این یکی از اتصالات بین دستورات 4 و 5 است. اگر حاضر نیستیم به خدا توکل کنیم، از فرمان او برای استراحت اطاعت نمی‌کنیم. و اگر مایل نباشیم به والدین خود اعتماد کنیم، از آنها اطاعت نمی‌کنیم و حکمت را یاد نمی‌گیریم.

سؤال امروز ما در مورد آموزش تعلیمات شهر جدید این را در مورد فرمان پنجم می‌گوید: “اینکه ما پدر و مادرمان را دوست داریم و به آنها احترام می‌گذاریم و تسلیم انضباط و هدایت الهی آنها هستیم.” آیا ارتباط بین پدر و مادر ما و خدا را در آنجا می‌بینید؟ ما فراخوانده شده ایم که تسلیم انضباط الهی شویم. این بدان معناست که والدین ما باید تسلیم خدا باشند تا بتوانند با حکمت خدا ما را تربیت و راهنمایی کنند.

خداوند از والدین ما استفاده می‌کند تا الگوهایی برای ما باشند تا از آنها پیروی کنیم. این بدان معنا نیست که آنها کامل هستند. آیا امروز پدر و مادر کاملی وجود دارد؟ البته که نه. در واقع، راه مهمی که ما می‌توانیم الگوی فرزندانمان باشیم این است که به آنها نشان دهیم چگونه توبه کنند.

والدین: آیا تا به حال از فرزندان خود عذرخواهی می‌کنید؟

تو باید. اگر در مقابل فرزندانم وانمود کنم که کامل هستم، به آنها یاد نمی‌دهم که چگونه از عیسی پیروی کنند. اما وقتی به گناه و شکستم نزد فرزندانم اعتراف می‌کنم، به آنها یاد می‌دهم که چگونه از خدا پیروی کنند.

اولین کار من تسلیم شدن به خدا و پیروی از اوست. کار دوم من این است که به فرزندانم یاد بدهم چگونه با خدا برای خودشان راه بروند. فرزندان به عنوان الگوی تسلیم در برابر خداوند تسلیم والدین خود می‌شوند. تسلیم شدن در برابر خدا و والدین ما به طور طبیعی اتفاق نمی‌افتد و به همین دلیل است که هر دو در 10 فرمان گنجائده شده اند.

خدا می داند که ما آرزوی آزادی داریم، اما او آنقدر ما را دوست دارد که در محدوده قوانین خوب خود به ما آزادی بدهد. وقتی به دنبال آزادی از قوانین خدا هستیم، احمق هستیم، زیرا این هرگز به خوشبختی من منجر نمی شود. اما ما سرسختانه سعی می کنیم کارها را به روش خودمان انجام دهیم، همان کاری که آدم و حوا در همان گناه اول انجام دادند. شورش ما همیشه احساس پوچی و ناامیدی خواهد کرد. و این یک هدیه است! این موهبتی از جانب خداوند است که تلاش و کوشش شما هرگز آنچه را که وعده می دهد به دست نمی آورد.

استراحت واقعی تا زمانی شروع نمی شود که نپذیرید واقعا چقدر به خود متکی هستید. این غرور ماست که نمی خواهد به مسیح بگوید: "اینجا هستیم. به عهده گرفتن. پروردگار زندگی من باش."

وقتی عیسی می گوید: "غرور خود را زمین بگذارید و برای استراحت نزد من بیایید" ممکن است شبیه مرگ باشد. و هست. تسلیم شدن در برابر خداوند مستلزم مرگ غرور و اعتماد به نفس شماست. اما این آغاز زندگی واقعی است.

به دلیل ذکر شده برای استراحت در مزمو 116 گوش دهید.

«7 بگذار روح من دوباره آرام بگیرد، [چرا؟] زیرا خداوند به من نیکی کرده است.

8 او مرا از مرگ، چشمانم را از اشک، و پاهایم را از لغزش نجات داده است.

9 و به این ترتیب در حضور خداوند راه می روم که اینجا روی زمین زندگی می کنم!»

آرامش واقعی با راه رفتن در حضور خداوند، با استراحت در کاری که او برای شما انجام داده است، به دست می آید. وقتی ما از والدین خود اطاعت می کنیم و در سبب خود به خدا اعتماد می کنیم، به جای اینکه از خدا دور شویم، با خدا گام برمی داریم. اما قلب من همیشه در تلاش است تا مسیر خودم را پیدا کنم. شرط می بندم قلب شما هم همینطور است.

به همین دلیل است که خداوند یک ریتم هفتگی به ما می دهد تا از آن پیروی کنیم. در عهد عتیق قوم خدا پس از 6 روز کار استراحت کردند. آنها تمام هفته را به دو مفهوم زمینی و معنوی سخت کار کردند و بعد از آن همه کار استراحت کردند.

با این حال، به عنوان ایمانداران عهد جدید، هفته ما با سبت به پایان نمی رسد. با استراحت شروع می شود. سبت ما در اولین روز هفته است، جایی که در کاری که مسیح قبلاً برای ما انجام داده استراحت می کنیم. ما با دانستن اینکه پسران و دختران عزیز پادشاه هستیم، آسوده خاطر می شویم. این دانش به ما اجازه می دهد هفته کاری خود را با استراحت آغاز کنیم. یکشنبه مانند سکوی پرتاب برای کل هفته است.

اگر یکشنبه استراحت نکنیم، نمی توانیم هدیه سبت را باز کنیم. ما نمی توانیم از تلاش و عجله خود برای به انجام رساندن بیشتر و بیشتر دست برداریم. اگر در روز سبت استراحت نکنید، واقعیت استراحتی که در مسیح دارید را تجربه نمی کنید.

تصور کنید یک دوست ثروتمند شما را برای یک تعطیلات دو هفته ای به هاوایی ببرد. شما در خانه ای درست کنار ساحل می مانید. اما شما کامپیوتر لپ تاپ خود را همراه دارید و یک سری کتاب و فایل. شما هر یک از 14 روز خود را در بهشت بسته در اتاق خود می گذرانید و با رایانه خود تایپ می کنید. آیا این یک تعطیلات است؟ بدن شما می تواند در یک جزیره، درست در کنار ساحل باشد. اما قلب و ذهن شما همچنان می تواند در کار باشد. از طرف دیگر، بدن شما می تواند سر کار برود و روح شما می تواند در آرامش باشد. چطور ممکن است؟

این سوال را از خود بپرسید: آیا من به کار خود اعتماد دارم یا به کار مسیح؟

اگر همه چیز به کاری که انجام می‌دهم بستگی دارد، مهم نیست که چند روز تعطیل می‌کنم - همیشه بی‌قرار خواهم بود. اگر امنیت و موفقیت من تنها به من بستگی داشته باشد، هرگز نمی‌توانم به اندازه کافی کار کنم. به همین دلیل است که کودکان علیه والدین خود شورش می‌کنند. زیرا معتقدند اگر همه تصمیمات خود را بگیرند امنیت و شادی بیشتری خواهند داشت. اما کودکان بدون کمک والدین آماده تصمیم‌گیری عاقلانه نیستند. و والدین بدون کمک خدا قادر به تصمیم‌گیری عاقلانه نیستند.

به همین دلیل است که خداوند همه ما را به استراحت واقعی دعوت می‌کند. دوستان من باید از تلاش برای انجام هر کاری به تنهایی دست برداریم. اگر واقعاً یکتنبه استراحت کنیم، می‌توانیم دوشنبه با ذهنیت سبت به سر کار برویم. ذهنیت سبت به ما این امکان را می‌دهد که کار کنیم در حالی که همچنان به تنها خدا برای همه چیزهای خوب اعتماد می‌کنیم. می‌بینید که سبت داشتن یک بار یا وظیفه نیست. این هدیه خداوند به ما است، برای یادآوری و استراحت منبع تمام نیازهای ما.

من می‌خواهم با صرف یک دقیقه برای آرام کردن ذهن و قلبمان کار را تمام کنم. بیایید به بقیه چیزهایی که در رابطه با مسیح داریم تعمق کنیم. و اگر این یک ایده جدید برای شما است - برای آرام کردن روح خود در مسیح - پس لطفاً با او صحبت کنید، حتی اگر عجیب یا جدید باشد. بیایید همگی از روح القدس بخواهیم که به ما نشان دهد کجا بی‌قرار هستیم، در تلاشیم، استرس داریم، یا سرسختانه از اینکه او ما را به آرامش خود ببرد، خودداری می‌کنیم. از او بخواهید که مسئول هر روز زندگی شما باشد، تا بتوانید بخشش برای گناه و استراحت ابدی بودن فرزند عزیز خدا را تجربه کنید. حالا یک دقیقه در این باره دعا کنید و بعد یکی دو دقیقه دیگر دعا می‌کنم.

بیا دعا کنیم.

عیسی، از تو برای سبت سپاسگزارم. هر هفتمین روز فرصتی است برای استراحت و به یاد داشته باشیم که پدر آسمانی ما تمام نیازهای ما را تامین می‌کند. عیسی تو ما را از بار گناهانمان آزاد کردی. شما کسی هستید که می‌توانیم نگرانی‌هایمان را روی آن بریزیم. شما تنها منبع زندگی فیزیکی و معنوی هستید. با این حال، همه این حقایق چیزهایی هستند که ما بارها و بارها فراموش می‌کنیم. و بنابراین ما نیاز داریم که روز شنبه را تمرین کنیم. روح القدس، به ما کمک کن تا انتخاب‌هایی داشته باشیم که به ما امکان می‌دهد زمانی را برای استراحت و عبادت اختصاص دهیم. پدر، لطفاً در نحوه کار، استراحت و عشق ما تجلیل شود. ما این را به نام پسر با شکوه شما عیسی می‌خواهیم.

آمین